

„REDZI, VISU ES DARU JAUNU!”

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Tes. 4:16-18, Atkl. 20, 1. Kor. 4:5, Rom. 8:20-22, Atkl. 21:11-22:5, Atkl. 21:3.

ATMIŅAS PANTS:

„Viņš nožāvēs visas asaras no viņu acīm, nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nebūs, jo, kas bija, ir pagājis.” (Atkl. 21:4)

GALVENĀ DOMA:

Kas ir tūkstošgade, kad tā būs, un uz ko tā ved?

Tomass Mors (1478-1535) bija angļu rakstnieks, kurš izgudroja vārdu „utopija”, lai attēlotu iedomātu salu ar šķietami perfektu sociālo un juridisko sistēmu. Kopš tā laika šis vārds bieži tiek lietots nievājoši, lai norādītu uz to, ka uzskats par perfektu sabiedrību ir neiespējams. Galu galā, padomā, cik daudz reižu cilvēki ir centušies radīt „utopijas”. Viņi vienmēr ir cietuši neveiksmi un vēl pie tam briesmīgi. Tomēr Bībele māca par patiesu utopiju. Zināmā mērā tas ir bijis mērķis, kā labā Dievs ir strādājis kopš cilvēces krišanas Ēdenes dārzā. Pēc tam Viņš nāks uz zemi otrreiz, bet ar tādu godību, kāda vēl nekad nav redzēta, un Viņš uzmodinās mirušos svētos un pārvērtīs dzīvos, un viņi visi tūkstoš gadus valdīs kopā ar Kungu Jēzu Debesīs.

Šo laiku mēs saucam par tūkstošgadi. Tās sākums iezīmē sākumu vienīgajai utopijai, ko cilvēki būs piedzīvojuši kopš Ēdenes laikiem pirms grēkā krišanas.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 29. decembrī.

NOTIKUMI, KAS IEVADA TŪKSTOŠGADI

Ja tūkstošgade iezīmē Dieva „utopijas” sākumu, tad tas būtu pavisam normāli, ja mēs censtos uzzināt, kad tā sāksies un kāda tā būs. Tūkstošgade kā jēdziens parādās Atkl. 20. nodaļā, kur tā no 2.-7. pantam ir minēta sešas reizes. Lai zinātu tūkstošgades laiku, ir jānosaka Atkl. 20. nodaļas vieta visā Atklāsmes grāmatas plūdomā. Lai gan grāmatā nav ieturēta taisna laika līnija, šajā gadījumā nav pārāk grūti noteikt, kad tūkstošgade sākas.

Salīdzini 1. Tes. 4:16-18 un Atkl. 20. Kā augšāmcelšanas būtība, kas attēlota šajās divās Bībeles vietās, palīdz noteikt, kad sākas tūkstošgade? Kādus savstarpēji saistītus notikumus tu vari atrast šajos pantos? _____

Kaut kad pirms Jēzus otrās nākšanas Atklāsmes grāmata paredz, ka trīs varas (pūķis, zvērs un viltus pravietis) sapulcinās tautas, lai stātos pretī Kristus un Viņa ļaužu darbam (Atkl. 16:13). Kristus nākšanas laikā (Atkl. 19:11) tautas sapulcēsies, lai karotu pret Kristu, bet šajā procesā tiks iznīcināts zvērs un viltus pravietis (Atkl. 19:19, 20). Tad Atkl. 20. nodaļa runā par trešās varas, pūķa likteni. Kamēr mirušie Kristū tiek augšāmcelti, kas šeit tiek saukta par pirmo augšāmcelšanu (5. pants), pūķis (sātans) tiks sagūstīts un iemests bezdibēnī uz 1000 gadiem (1.-3. pants).

Daži no šiem pārsteidzošajiem notikumiem ir attēloti arī 1. Tes. 4:16-18 un 2. Tes. 1:7-9. Šie panti kopā palīdz izskaidrot, kas notiks pirms tūkstošgades iesākuma. _____

Šis iesākums, protams, sakrīt ar Kristus otro nākšanu. Mirušie Kristū tiks augšāmcelti, lai pievienotos uzticīgajiem dzīvajiem, un abas grupas tiks aizvestas uz Debesīm. Ļaunos dzīvos Kristus nākšanas laikā iznīcinās Viņa „mutes elpa” (2. Tes. 2:8). Neapdzīvotā zeme kļūst par cietumu sātanam, kurš būs „saistīts” uz 1000 gadiem apstākļu radītās ķēdēs. Iemesls sātana apcietinājumam ir, „lai tas nepieviltu vairs tautas”. Daudzi redz simbolisku saistību starp grēkāža palaišanu Salīdzināšanas dienā (3. Moz. 16:22) un apstākļiem, kādos sātans atradīsies tūkstoš gadus.

Pārskaati notikumus, kas atklāti šajos pantos. Tie runā par pārdabiskiem piedzīvojumiem, kas atklāj Dieva lielumu un spēku pretstatā cilvēka vājumam un nespējai. Kā mēs šo pretstatu vienmēr varam atcerēties? Kāpēc tās ir labas zāles pret lepnumu un pašapmierinātību? _____

TŪKSTOŠGADES VIDŪ

Izlasi vēlreiz Atkl. 20:4-6. Kādi pierādījumi šeit parāda mums, ka tūkstošgade norisinās Debesīs (vismaz izglābtajiem)? _____

Īpaša grupa, kas piedalīsies tūkstošgadē, ir aprakstīta kā „to dvēseles, kas Jēzus liecības un Dieva vārda dēļ noslepkavoti, kuri nebija pielūguši zvēru un viņa tēlu un nebija pieņēmuši zīmi uz savas pieres un rokas”. Mēs kā septītās dienas adventisti saprotam, ka Bībeles mācība nav atsevišķu, nemirstīgu, pie apziņas esošu dvēseļu eksistence. Šajā pantā attēloti tie, kas piedzīvojuši vajāšanas, kā ainots Atkl. 12:17-13:18. Otrās nākšanas laikā (kad notiek pirmā augšāmcelšana), šīs vajātās dvēseles atgūst dzīvību un pēc augšāmcelšanas valda Debesīs kopā ar Kristu (salīdzini ar 1. Tes. 4:15-17).

Atkl. 20:4 pievērš mūsu uzmanību vēl kādam notikumam tūkstošgades laikā, sakot, ka tiesa tiks nodota atpestītajiem. Zinādami, ka uzticīgie valdīs kopā ar savu Kungu un ka ļaunos ir nogalinājuši Kristus mutes elpa, Viņam nākot otrreiz, kāds tad ir šīs tiesas nolūks un būtība? _____

Viens no trim notikumiem, kam mēs pievēršamies pagājušajā nedēļā (pirmdien), bija tiesa, kas saistīta ar Kristus kalpošanu Debesu svētnīcā pirms otrās nākšanas. Šī tiesa atšķiras no Atkl. 20:4 aprakstītās, kas patiešām ir Kristus apsolījuma Mat. 19:28 papildījums un kas saskan ar Pāvila apgalvojumu, ka svētie tiesās pasauli (1. Kor. 6:2, 3).

Tiesas jēdziens Bībelē ir bagāts un daudzšķautņains. Pēdējai tiesai ir trīs fāzes. Pirmā ir saistīta ar Kristus kā Priestera kalpošanu Debesu svētnīcā. Septītās dienas adventisti to sauc par pēdējās tiesas izmeklēšanas fāzi. Pēc tam ir tūkstošgades tiesa jeb pārskata fāze, par ko runā Atkl. 20:4 un 1. Kor. 6:2, 3. Šajā fāzē atpestītajiem būs iespēja pārbaudīt Dieva ceļus un tiesu attiecībā uz sacelšanās dalībniekiem. Trešā pēdējās tiesas fāze ir soda izpildīšana, kas ir daļa no tūkstošgades beigu notikumiem.

Paturot prātā to, ko tu šodien izlasīji, izlasi arī 1. Kor. 4:5. Kāda svarīga cerība šeit ir atrodama, domājot par to, ka mums ir tik daudz neatbildētu jautājumu? _____

NOTIKUMI TŪKSTOŠGADES BEIGĀS

Izlasi Atkl. 20:7-9. Kāds notikums iezīme tūkstošgades beigas un kādu iespēju tas sagādā sātanam? _____

Sātana apstākļu maiņa nozīmē viņa „atbrīvošanu”. Šis notikums ir saistīts ar pārējo mirušo augšāmcelsšanu – kas „neatdzīvojās, pirms nebija pagājis tūkstoš gadu” (5. pants). Frāze „Gogs un Magogs” ir lietota pārnestā nozīmē, kā Ec. 38:2, lai aprakstītu tos, ko sātanam būs izdevies piekrāpt – ļaunos no visiem laikmetiem. Šo pūli sātans centīsies pamudināt ieņemt Dieva pilsētu. Atkl. 20:9 norāda, ka pilsēta, jaunā Jeruzāleme, šajā laikā jau būs nonākusi no Debesīm uz zemi (jādomā, kopā ar Kristu), un sātans un viņa pulki dosies karā pret to. Sīkāks pilsētas apraksts ir dots Atkl. 21. nodaļā.

Kā iepriekš minēts, Atklāsmes grāmatā nav skaidra, secīga hronoloģiskā līnija. Izlasi Atkl. 20:11-15. Kā šeit ir izteikta tiesas ideja? Kāda nozīme ir faktam, ka pēdējais sods tiek izpildīts pēc tam, kad svētie ir bijuši iesaistīti tiesas procesā? (Atkl. 20:4) _____

„Tūkstošgades laikā svētie piedalīsies apspriešanas tiesā, kas pārskatīs kritušo eņģeļu un virs zemes pazudušo lietas. Šī tiesas fāze acīmredzot ir nepieciešama, ņemot vērā grēka problēmas kosmisko raksturu. Grēka sacelšanās virzība ir bijis visu citu pasaulu intereses un bažu jautājums (Īj. 1; 2; Ef. 3:10). Visai grēka problēmai ir jātiek atrisinātai tādā veidā, lai sirdis un prāti visā Dieva universā būtu apmierināti ar izturēšanos pret to un ar gala iznākumu, izdarot noteiktus secinājumus par Dieva raksturu. Atpestītajiem virs zemes ir īpaši svarīgi saprast Dieva rīcību ar tiem, kas sauca uz klintīm, lai tās krīt uz viņiem un atbrīvo tos no ‘Tā vaiga, kas sēd goda krēslā’ (Atkl. 6:16). Viņiem ir jābūt pilnīgi pārliecinātiem, ka Dievs ir bijis taisns savā lēmumā attiecībā uz pazudušajiem.” (Handbook of Seventh-day Adventist Theology (Maryland: Review and Herald® Publishing Association, 2000), 932. lpp.)

Ko par Dieva raksturu liecina tas, ka mēs paši varam būt iesaistīti pazudušo tiesas procesā? Kā šī koncepcija iederas visā lielas cīņas tēmā? _____

JAUNĀ ZEME

Atkl. 20. nodaļa beidzas ar sātana un viņa pulku iznīcināšanu. Atkl. 21. nodaļa sākas ar atklāsmi par jaunām debesīm un jaunu zemi.

Atkl. 21:1-5 satur apsolījumu, ka Dievs radīs visu jaunu. Kādā veidā tas atspoguļo 1. Moz. radīšanas ziņojumu? (1. Moz. 1-2) Kādas ir atšķirības? _____

Vārds, kas Atkl. 21:1 tulkots kā „jauns”, uzsver kaut ko, kas ir jauns pēc savas formas vai kvalitātes, nevis jauns notikums laikā. Dieva nolūks 1. Moz. radīšanas aprakstā paliek nerealizēts tik ilgi, kamēr uz jaunās zemes netiks piepildīts apsolījums radīt visas lietas jaunas. Tāpēc visa radība vaid un ilgojas pēc atbrīvošanas (Rom. 8:20-22). Līdz ar to Dieva jaunā radīšana ietvers kosmosa un zemes atbrīvošanu no to pašreizējā nepilnības stāvokļa un saskaņošanu ar Viņa nolūku. Rezultātā, lai gan jaunā radīšana būs katrā ziņā atšķirīga no vecās, starp abām pastāvēs zināma saistība. Tāpat kā vecā, arī jaunā zeme būs reāla, taustāma vieta, ko apdzīvos reālas, fiziskas būtnes. Jaunā zeme būs atjaunotā zeme, šķīstīta ugunī (2. Pēt. 3:10-13).

Izlasī Atkl. 21:11-22:5, lai aptvertu jaunās Jeruzālemes, jaunās zemes galvaspilsētas, fizisko aspektu. Kā Jāņa apraksts attēlo pilsētas realitāti? _____

Viens ir skaidrs: mēs runājam par burtisku, fizisku vietu. Raksti atmasko pagānu nepareizos uzskatus, ka fiziskais ir slikts, bet garīgais labs. Lai gan tas, ko var izteikt ar vārdiem, pat ar inspirētiem, ir ierobežots, tie māca mums, ka mūs sagaida reāls mantojums. Cik svarīgi ir atcerēties, ka šī pasaule ar visām savām nepilnībām nav tāda, kādai tai vajadzēja būt. Tā bija novirze, ko Kristus nāca izlabot. Pretēji tam, ainojums, ko mēs redzam Atklāsmes grāmatā, lai arī cik mums grūti to ir aptvert (pazīstot tikai kritušo pasauli), ir mūžīgā realitāte, kas mūs sagaida. Kāda mums ir cerība, īpaši salīdzinājumā ar tiem, kas tic, ka nāve ir visa gals!

DZĪVE UZ JAUNĀS ZEMES

Izlasi Atkl. 21:3. Kādā veidā šis pārsteidzošais fakts maina jaunās zemes iedzīvotāju dzīves pieredzi? _____

Iespējams, ka visā Bībelē nav citas bijību iedvesošākas atklāsmes salīdzinājumā ar to, ko Atklāsmes grāmatas autors Jānis šeit apraksta. Jaunā zeme nebūs tikai cilvēku, bet arī Dieva mājas. Svētais, izcilais universa Radītājs apveltīs atpestīto sabiedrību ar Savu klātbūtni. Protams, Dievs uz visiem laikiem paliks atšķirīgs no Saviem radījumiem, bet uz jaunās zemes atšķirtība starp Dievu un cilvēkiem, ko bija radījis grēks, tiks atņemta.

Patiesa sadraudzība tiks atjaunota ne tikai starp Dievu un cilvēkiem, bet arī starp cilvēkiem un dabu un pašā dabā. Jānis raksta, ka tajā vairs nebūs lāsta (Atkl. 22:3). Praviētiski ir paredzēta arī ienaida pārtraukšana dzīvnieku pasaulē (Jes. 65:25).

„Radības vaidēšanas” pārtraukšana nozīmēs ne tikai to, ka būs atjaunota pilnīga sadraudzība, bet ka viss, kas ir kaitīgs, – trūdēšana, slimības un ciešanas – būs pagājis (Rom. 8:21, Atkl. 21:4).

Izlasi Ps. 8. Kādu vēsti tas mums satur, īpaši ņemot vērā, ko mēs esam mācījušies šajā ceturksnī? _____

Dieva klātbūtne uz jaunās zemes un dzīve uz tās ir neaptverama – īpaši tagad, kad zinātne mums kā nekad agrāk ir atklājusi Dieva radības lielumu un plašumu. Ir aprēķināts, ka „redzamais” universs ir daudzus miljardus gaismas gadu plašs. Tomēr zinātnieki tagad spriež, ka šis neaptveramais un milzīgais kosmosss aino tikai 7% no tā, kāds tas ir patiesībā!

Padomā: Dievs, kas ir radījis visu, ir ne tikai nomiris par mums, bet arī mājos kopā ar mums visā mūžībā! Sava kritušā prāta ierobežotības dēļ mums ir jāpārtrauc domāt par to, bet tā vietā jānokrīt uz ceļiem, pielūdzot un slavējot Dievu, kas ir ne tikai radījis mūs, bet arī atpestījis un apsolijs dzīvot kopā ar mums visā mūžībā.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Ēnas kalpošanā augstais priesteris, salīdzinājis Israēlu, iznāca ārā un svētija draudzi. Tā arī Kristus, pabeidzis savu starpniecības darbu, parādīsies bez grēka ‘par pestīšanu’ (Ebr. 9:28), lai savu gaidošo tautu aplaimotu ar mūžīgu dzīvību. Kā priesteris, šķīstīdams no grēka svētnīcu, ļaužu pārkāpumus izsūdzēja pār palaižamā āža galvu, tā Kristus visus šos grēkus uzliks sātanam, grēka iniciatoram. Palaižamo āzi, kurš nesa Israēla grēkus, izveda ‘tuksnesī’ (3. Moz.16:22); tāpat arī sātanu, kas nesīs visus grēkus, uz kuriem viņš pamudinājis Dieva ļaudis, tūkstoš gadus saistīs uz šīs Zemes, kas tad būs izpostīta un bez iedzīvotājiem, lai beidzot tas saņemtu pilnu grēka sodu ugunīs, kas iznīcinās visus bezdievīgos.” (Elena Vaita „Lielā cīņa”, 485., 486. lpp.)

„Bailes padarīt nākotnes mantojumu par daudz materiālu daudzus ir ierosinājušas tieši tās patiesības, kas mums uz Zemi liek skatīties kā uz savām mājām, izskaidrot garīgi. Kristus saviem mācekļiem apliecināja, ka Viņš aiziet tiem sagatavot mājokļus Tēva namā. Tie, kas pieņēma Dieva Vārda mācības, nedzīvos neziņā par šīm Debesu mājām. [...] Cilvēcīgā valoda nespēj attēlot taisno atalgojumu. Ar to iepazīsies tikai tie, kas to redzēs. Ierobežotam prātam nav iespējams aptvert Dieva Paradīzes godību.” (Elena Vaita „Liela cīņa”, 674., 675. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Ir trīs galvenie viedokļi (ar dažām variācijām) par tūkstošgadi kristīgajā draudzē: (1) ka tā aino laikmetu starp pirmo un otro Kristus nākšanu; (2) ka tas ir garš miera un taisnības periods virs zemes pirms Kristus parādīšanās, kas zināmā mērā ir iestājies, pateicoties evaņģēlija sludināšanai un sociālām reformām; (3) ka tūkstošgade, 1000 gadu periods, norisināsies pēc Kristus atgriešanās, un tas notiks Debesīs. Kā mēs redzējam, septītās dienas adventisti atbalsta trešo viedokli par tūkstošgadi Debesīs, nevis virs zemes (kā daži kļūdaini domā). Kādas problēmas rada pārējie divi uzskati?

2. Izlasi Atkl. 21:27. Kā tu saproti šo izslēgšanu no jaunās Jeruzālemes? Kas vēl tiek izslēgts, un kāpēc?

3. Pārdomā ideju par cilvēka mēģinājumiem radīt „utopijas”. Kādus piemērus tu vari atcerēties? Kādi bija rezultāti? Kāpēc tās vienmēr ir cietušas neveiksmi, un kā šīs neveiksmes atklāj mūsu galējo atkarību no Dieva pārdabiskās iejaukšanās pasaulē?